

ת"פ 5021/07/17 - מדינת ישראל נגד סופיאן סמאמרה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 5021-07-17 מדינת ישראל נ' סמאמרה(עציר)
17 יולי 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד
הנאשם
סופיאן סמאמרה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן הוגש וסומן מב/3.

ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בשתי כניסות לישראל שלא כדון, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בשתי עבירות עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר באישום הראשון נמצא הנאשם בישראל בין התאריכים 26.6.2017 - 29.6.2017 וכן ביום 13.7.2016 מבלי שיש ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע השורר כיום במדינה, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם מבלי שהנתונים יעוגנו באתר רשמי כזה או אחר, חדשות לבקרים אנו עדים להתרחשותם של פיגועים, חלקם פיגועים קשים, לרבות

פיגועי דקירה, הנחת מטענים, פיגועי דריסה וכיוצא באלה. בזהירות המתבקשת ספק האם על בית משפט להמתין לסיכום החודשי של גורם ביטחוני כזה או אחר על מנת לקחת אירועים אלו במסגרת שיקולי הרתעת היחיד.

ביחס לכך, קביעות דומות בנוגע למצב הביטחוני העדכני ככזה אשר עודנו מצדיק החמרה, ניתן למצוא גם בפסיקתם של מותבים אחרים וראה בין היתר ת"פ 12161-03-17 שניתן ע"י כב' השופט עטר, ת"פ 45217-02-17 ות"פ 52739-02-17 שניתנו על ידי כב' השופטת ש' חביב, ת"פ 35967-02-17 וכן ת"פ 36028-02-17 שניתנו על ידי כב' השופט קירס בית משפט השלום בנצרת וכן עפ"ג 4484-01-17 שבו בית המשפט המחוזי בבאר שבע מחווה דעתו כי הרגישות במצב הביטחוני מצדיקה את השינוי במדיניות העמדה לדין.

ההגנה מבקשת ללמד כי מספר הפיגועים כיום אינו שונה מזה שהיה בעת שהלכת אלהרוש. ודוק, עיון בטיעוני הצדדים עובר למתן פסק-הדין בעניין אלהרוש מלמד כי המצב הביטחוני ששרר במדינה במועד מתן ההחלטה או עובר לכניסתם של אותם נאשמים, כלל לא מצא ביטוי או היווה חלק מהמסד להחלטה האופרטיבית של בית המשפט בעניינם הקונקרטי של הנאשמים שעניינם נדון. הלכת אלהרוש לא באה לקבוע מתחם קשיח אחיד לכל השהים בכל אזור ובכל עת. דברים אמורים כאמור גם בהסתמך על אותו ציטוט שהובא לעיל.

יתרה מכך, אפילו יקבל בית-המשפט טענת ההגנה שלפיה המצב הביטחוני כיום אינו שונה מזה ששרר במדינה בזמן שהתקבלה הלכת אלהרוש, עדיין סבורני כי עצם קיומה של אינתיפאדת הסכינים שהתרחשה זה מכבר בתחומי המדינה היא לכשעצמה מצדיקה מתן משקל גם בעת שהמצב הביטחוני משתפר, כחלק משיקולי הרתעת הרבים, למען זו לא תשנה, והכל בהצטרף לשיקולים נוספים הנוגעים לנפוצות העבירה בתחומי המדינה ככלל ובמחוז דרום בפרט. לא נעלמה מעיני בית המשפט העובדה כי במצב דברים שכזה נכון יהיה כי הדבר יבוא לידי ביטוי בגדרי המתחם ולא בקביעתו, אולם בסופם של דברים מבחינת התוצאה הסופית ביחס תקופת המאסר שתושט על הנאשם זו תהא דומה

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות את שתי כניסותיו של הנאשם לישראל שלא כדין. ביחס אליהן ניתן לומר, כי אלו נמצאות במדרג הנמוך. מדובר בכניסות לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם

צעיר, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת. מנגד, לחובת הנאשם הרשעה קודמת שניתנה אך לפני כשנה בגין שתי כניסות לישראל שלא כדין, כך שזו הפעם השלישית שהנאשם חוטא בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. כך גם יילקח בחשבון קיומו של מאסר מותנה בן חודשיים שהינו בר הפעלה בעניינו, שלא הרתיעו מלהיכנס פעם נוספת שלא כדין.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 29.6.2017;
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים מת.פ. 16-07-33484 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל, סה"כ יהא על הנאשם לרצות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו;
- ג. 3 חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ז,
17/07/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**